

Vilniaus pedagoginis institutas
Lietuvos TSR istorijos katedra

Eugenijus Jovaiša

Dauglaukio km. (Tauragės raj.)
plokštinio kapinyno 1988 metų tyrinėjimų

ATASKAITA

Vilnius, 1988

Turinys

- I. Kapinyno tyrinėjimų istorija
- II. Tirtųjų plotų ir kapų aprašymas
- III. Trumpos išvados
- IV. Radinių sąrašas
- V. Planų ir piešinių sąrašas

Kapinyno tyrinėjimų istorija

VVPI TSRS istorijos katedros ekspedicija (dabar Lietuvos TSR katedros ekspedicija) (1) 1988 m. tęsė 1983 m pradėtus II a. pab. III a. Dauglaukio plokštinio kapinyno tyrinėjimus. Kapinynas yra Tauragės rajono P dalyje, kairiajam Jūros upės krante, pačioje Dauglaukio gyvenvietėje, buvusioje A. Šakio sodyboje.

Žvalgomieji kapinyno tyrinėjimai buvo pradėti 1983 m. Tada LTSR Kultūros ministerijos Mokslinės metodinės kultūros paminklų apsaugos tarybos ekspedicija Š, J, P, V kapinyno dalyse ištyrė 4 plotus, kuriuose rado 12 nedegintų mirusiųjų kapus (2).

1984 m. VVPI ekspedicija pradėjo stacionarius tyrinėjimus. Ištirti 6 plotai (V, VI, VII, VIII, IX, XI), kur rasta dar 12-os nedegintų mirusiųjų kapai (3). Kasinėjimai buvo tęsiami 1985 m. Ištirti plotai X, XII, XIII, XIV, XV su 4 nedegintų mirusiųjų kapais (4). Per 1983–1985 m. laikotarpį buvo ištirti 28 griautiniai kapai.

1986 m. liepos 7–rugpjūčio 21 dienomis kapinyno tyrinėjimai buvo tęsiami. Tais metais ištirti 2 plotai (XVI, XVII) – iš viso 123 kv. m. žemės plotas. Rasta 11 nedegintų mirusiųjų kapų (Nr. 29–39). Kapai buvo datuoti II a. pab.–III a. po Kr. (5).

Po metų pertraukos 1988 m. liepos 7–rugpjūčio 21 dienomis buvo pratęsti Dauglaukio kapinyno tyrinėjimai.

Tirtųjų plotų ir kapų aprašymas

Plotas XVIII

Plotas išplanuotas ŠP–RV kryptimi, buvusio namo teritorijoje. VR kraštinės žymėtos skaitmenimis 1...14, ŠP – raidėmis A, B,...N. Ploto XVIII teritoriją vietomis kerta 1984–1985 m. tirtųjų plotų VIII ir XIII ribos. Rastųjų kapų numeracija buvo tęsiama ir pradėdama nuo kapo Nr. 40.

Nuimant ploto teritorijoje velėną, Kv. B1 atsitiktinai rasta žalvarinė labai profiliuota segė, uždara įvija ir buvusia geležinė adata. Toliau tiriant plotą, skutant paviršių, aiškiai ryškėjo buvusio pastato vieta. Žemė Kv. ABCD – 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 buvo tamsesnė, permaišyta. Toks sluoksnis siekė 1,00–1,20 m gylio (vietomis ir giliau). Apie buvusio pastato vietą liudijo ir randami buitiniai daiktai: plytų nuolaužos (matyt, krosnies), keramikos liekanos ir t. t.

Jau aukščiau, 0,50 m gylyje, Kv. C, D2, atsidengė keli sudėti vienas šalia kito akmenys. Greičiausiai jie buvo skirti paremti vieno namo pamatų kampą. Statant gyvenamąjį pastatą ir kasant viduje duobes rūsiams, galimas daiktas, buvo sunaikinta kapų, kadangi šioje teritorijoje (Kv. A, B, C, D – 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9) jų nerasta (žr. Ploto XVIII planą).

Kv. A, B – 1, 2, 3 visą laiką buvo pastebimas tamsiai pilkos spalvos smėlio sluoksnis, kuriame buvo gausu medžio šaknų. Kadangi tiriamajame plote ėmė ryškėti kapo 44 kontūrai kv. F, G – 13, 14, kuriuos kirto Š ploto siena, pl. XVIII buvo pratęsta 2 m į šiaurę nuo raidės F iki M – 15,16 (žr. Ploto XVIII planą). Taip pat buvo pratęsta pl. XVIII riba į R, kadangi ties riba buvo kapas 47, Kv. L5. Atitinkamai buvo pratęstas žymėjimas raidėmis nuo M iki O (žr. ploto XVIII planą). Šalia kapo 47 buvo aptiktas kapas 48, kertantis ploto XVIII R sieną. Joje teko padaryti išpjovą 1,00×1,00 m (Kv. O–3, 4, 5) (žr. planą).

Nusileidus į 0,80 m gylį, ties Kv. K14, (žr. planą) atsitiktinai rastas emalės karolių fragmentas. Šioje vietoje išryškėjo buvusio rūsio liekanos (Kv. G, K 15,16). Žemė buvo tamsios, vietomis juodos spalvos, permaišyta su gausybe butinių daiktų (gali būti šiukšlynų vieta). Rūsysis buvo sutvirtintas lentomis. Kasant rūsių greičiausiai buvo suardytas kapas ar net keli kapai šioje vietoje.

Toliau plotas XVIII buvo skutamas etapais, visoje teritorijoje.

Vyro kapas 40

0,85 m gylyje nuo žemės paviršiaus, kv. E11, 12, F11, 12 atsidengė kapo duobės kontūro dalis, orientuota R-V kryptimi. Kontūras įžiūrimas buvo tik V dalyje. Čia jis buvęs užapvalintais galais, 0,76 m pločio. Š kapo duobės kontūro dalis tęsėsi 0,8 m, P – 0,64 m (žr. ploto XVIII planą).

1,05 m gylyje nuo žemės paviršiaus atsidengė vyro kapo likučiai. Griaučiai visiškai sunykę: tik 0,2 m nuotolyje nuo V kapo sienos rasti pakauškaulio fragmentai. Atrodo, jog mirusysis buvęs palaidotas aukštelininkas, galva orientuotas į ŠV 298° kryptimi. Nustatyti rankų ir kojų padėčių nepavyko.

Įkapės:

Dešiniojo peties srityje, 0,18 m į PR nuo pakauškaulio fragmentų rastas ietigalis, padėtas lygiagrečiai kapo ašiai ir plunksna nukreiptas į R pusę (kojų galio link). 0,11 m nuo ietigalio įmotos R link, tiesiog ant ietigalio rasta padėta Romos imperijos laikų moneta (greičiausiai tai Romos imperatorės Rustinos I sestercijus) (žr. kapo 40 planą). Ji rasta reversu į kapo išorę.

Tikrinant kapo dugną, kuris baigėsi 1,5 m gylyje nuo žemės paviršiaus, nei dirbinių, nei organinės medžiagos nerasta.

Moters kapas 41

0,85 m gylyje nuo žemės paviršiaus, kv. F12, G12, F13, 14, E14, atsidengė kapo duobės kontūras, orientuotas Š–P kryptimi. Kapo duobė buvusi pailgos formos, užapvalintais galais, jos ilgis 2,5 m, plotis Š gale – 0,67, P – 0,60 m (žr. ploto XVIII planą). Kapo duobė iš aplinkinės žemės (smėlio) išsiskyrė pilkšvos spalvos dėme, kurios plote preparuojant buvo susiduriama su pavieniais medžio angliukais.

1,05 m gylyje nuo žemės paviršiaus atsidengė moters kapo likučiai, įkapės ir akmeninė konstrukcija. Ją sudarė keturi taisyklingai sudėti akmenys kapo dugne, po du galvūgalyje ir kojūgalyje. Galvūgalyje dešinysis akmuo rasta 0,39 m nuotolyje nuo Š kapo sienos ir 0,10 m nuo R sienos. Tai pailgas, trikampi formos lauko granitas, kurio matmenys – 0,21×0,14×0,13. Kairiajame galvūgalyje, 3 cm aukščiau dešiniojo, rastas apskritimo formos, 0,16×0,10×0,08 dydžio, toks pat lauko granito akmuo. Atstumas tarp galvūgalyje akmenų – 0,22 m. 1,47 m į P (kojų galio link) nuo galvūgalyje akmenų buvo padėti du akmenys. Dešinysis akmuo lauko granitas, jo matmenys – 0,17×0,12×0,10. Toje pat linijoje (skersai kapui) buvęs kairysis akmuo kiek mažesnis, 0,15×0,13×0,08 dydžio. Atstumas tarp kojūgalyje akmenų – 0,22 m. Ištyrus kapą ir apžiūrint kapo akmenis, nustatyta, jog dešinysis kojūgalyje akmuo buvęs atskeltas taip, kad susidarytų plokštuma patogiai jį ant žemės padėti.

Moters griaučių likučiai rasti praktiškai tarp galvūgalyje akmenų: 0,20 m į P nuo Š kapo galo atsidengė pakauškaulio fragmentai. 0,19 m į P nuo pakauškaulio fragmentų, tarp galvūgalyje akmenų, rastas apatinio žandikaulio fragmentas. Krūtinės srityje, apyrankių viduje, rasti abiejų rankų dilbių kaulų fragmentai. Sprendžiant iš likusių kaulų, įkapių padėčių,

mirusioji buvo palaidota aukštelninka, galva orientuota į ŠV 355° kryptimi. Dešinioji ranka buvusi sulenkta smailiu kampu, o plaštaka padėta krūtinkaulio srityje; kairioji ranka sulenkta stačiu kampu ir plaštaka turėjo siekti dešinėsios rankos alkūnė. Kojų kaulų fragmentų atsekti nepavyko.

Įkapės:

Kairėje pakauškaulio pusėje, po juo, kojele į PV ir įvija į ŠR rasta akinė segė (žr. kapo 41 planą). Kaklo srityje atsidengė karolių vėrinys, sudarytas iš vienspalvių stiklo (metaluoti), įvairiaspalvių emalės (puošti daugiaspalvėmis juostelėmis, augaliniu ornamentu) ir žalvarinių, skiriančių karolių. Mėginant išimti karolių vėrinį, sutrupėjo vienas emalės karolis. Todėl paimtas visas šios kapo dalies preparatas, kad stacionariomis sąlygomis būtų galima vėrinį išsaugoti. Dešinėsios rankos dilbio srityje atsidengė žalvarinė apskrito pjūvio apyrankė, kurios galai buvę kapo viduje. Dešinėsios rankos plaštakos srityje atsidengė du įvijiniai žiedai, buvę 0,13 m nuotolyje į P nuo apatinio žandikaulio (lūžusi viena įvija nuo žiedo, padaryta iš trikampio pjūvio juostelės, buvo rasta truputį aukščiau ir 0,064 m nuotolyje į PR nuo pagrindinės žiedo radimo vietos). Kairiosios rankos dilbio srityje rasta tokia pat žalvarinė, apskrito pjūvio, apyrankė, kurios galai taip pat atgręžti į kapo dugną. Vienoje linijoje su kairiosios rankos dilbio kaulais, 0,044 m į V nuo jų pabaigos, rasta žalvarinis įvijinis žiedas. Skersai kapo ašiai, galvute į R, tarp kairiosios rankos dilbio kaulų rastas ritinis smeigtukas žalvarine galvute ir geležine adata. Geležinė adata išlaikiusi organinės medžiagos: ypač ryškiai išsiskiria vilnonio audinio atspaudas. 0,003 m atstumu nuo smeigtuko adatos, P kryptimi, žemiau kairiosios rankos rasta žalvarinė segė trikampėje kojele. Jos įvija buvo atgręžta į ŠR, kojėlė – į PV, o adata į Š kapo pusę. Keletas žodžių apie akinės segės radimo aplinkybes. Tiriant kapą, susidarė įspūdis, jog mirusioji buvo įsupta į vilnonę maršką. Krūtinės srityje ji buvo susegta ritiniu smeigtuku, o galvūgalyje – akine sege. Matyt, virstant kapui (sunnykus veidinei kaukolės daliai ir atsiskyrus smegeninei), ši, matyt, prislėgė akinę segę.

Tikrinant kapo dugną, kuris baigėsi 1,15 m gylyje nuo žemės paviršiaus, nei dirbinių, nei organinės medžiagos nerasta. Tyrinėjant moters kapo 41 kaklo preparatą stacionariomis sąlygomis, nustatyta, jog mirusiosios kaklą puošė du karolių vėriniai) a) didysis, b) mažasis. Didysis kaklo karolių vėrinys buvo sudarytas iš 50 įvairiaspalvių emalės karolių, puoštų išilginėmis, įstrižomis, skersomis spalvotomis juostelėmis, augaliniu, rombo formos metalizuotu ornamentu. Be šių karolių vėrinyje įdėti 29 žalvariniai žiedeliai, skiriantys kiekvieną karolį. Jų tarpe rasti 2 žalvariniai karoliai. Smulkus kiekvieno karolio aprašymas pateiktas skyrelyje „Radinių sąrašas“, o vėrinų spalvotus planus žiūrėti „Prieduose“. Mažasis vėrinys sudarytas daugiausia iš mažų stiklinių metalizuotų karolių ir iš įvairiaspalvių emalės karolių. Rasti 2 žalvariniai karoliukai (žr. kapo 41 karolių vėrinų planą). Preparuojant vėrinius, susidurta su eile sunkumų. Karoliai labai trapūs, todėl preparuojant jie buvo mirkomi polietilenglikolio skiedinyje. Pasirodė, jog šis skiedinys nelabai efektyvus, ir buvo parinktas kitas kelias – mirkyti klijuose BMA/EPA (20% acetone). Labai sunykę ir daug laiko pareikalavo ta vėrinio dalis, kuri buvo sudaryta su žalvariniais žiedais. Žalvaris stipriai paveikė emalę: kai kurie žiedai tiesiog „susilydė“ su emalės karoliais. Smulkus kiekvieno karolio būklės aprašymas pateiktas „Radinių sąrašė“.

Vyro kapas 42

1,12 m gylyje nuo žemės paviršiaus, kv. E, F, G – 10, E, F, G – 11, atsidengė kapo duobės kontūras, orientuotas V–R kryptimi. Kapo duobė pailgos formos, užapvalintais galais, iš aplinkinio žemės paviršiaus besiskirianti pilka spalva. Jos V ir R gale tyrinėjimų metu susidurta su smulkiais medžio angliukais. Kapo duobės ilgis 2,36 m, plotis V gale – 0,69, R – 0,69 m (žr. ploto XVIII planą).

1,68 m gylyje nuo žemės paviršiaus, V kapo duobės pakraštyje, 0,55–0,60 m atstumu nuo jo, beveik ties centre kapo ašimi, atsidengė apatinio ir viršutinio žandikaulio fragmentai išlikusiais dantimis. Jokių kitų griaučių šiame kape nerasta. Nustatyti mirusiojo padėties kape nepavyko. Tačiau kapo duobės orientacija ir žandikaulių padėtis leidžia pagrįstai nustatyti kapo orientavimą. Kapas buvo orientuotas į ŠV 279° kryptimi (žr. kapo planą).

Įkapės:

0,72–0,74 m nuotolyje nuo V duobės pakraščio ir 0,003 m nuotolyje nuo Š kapo sienos, matyt, mirusiojo peties srityje, 2 cm žemiau žandikaulių lygio, atsidengė Romos imperijos laikų moneta aversu į kapo išorę. Praktiškai matoma monetos pusė buvo padegta organine medžiaga, kuri paimta laboratorinei analizei. Negalutiniais duomenimis, rastoji moneta gali būti Marko Aurelijaus (161–180 m) orveinis sestercijus.

Toliau preparuojant kapą, 1,78 m gylyje, pasirodė nejudintas žemės sluoksnis, todėl tyrinėjimai buvo nutraukti. Nei dirbinių, nei organinės medžiagos liekanų kapo dugne nerasta.

Kapas 43

1,05 m gylyje nuo žemės paviršiaus, kv. K, L – 4, L, M – 3, atsidengė kapo duobės kontūras, orientuotas PR–ŠV kryptimi. Ši kapo duobė ryškiai išsiskiria iš visų tirtųjų Dauglaukio kapinyne. Pirmiausia dėl neįtikėtino medžio angliukų koncentracijos kapo duobės plote. Antra, kapo duobės kontūras buvo ryškiai „apremitas“ perdeginto medžio segmentu, kurio plotis 6–7 cm (žr. kapo 43 planą). Greičiausiai tai buvusio skobtinio karsto liekanos. Sunku pasakyti, kodėl jis perdegintas. Gal jis buvo viduje išdegintas? Jei tai skobtinio karsto likučiai, tai jis buvęs 2,30 m ilgio, vienodo, 0,79 m pločio PR ir ŠV krašte, užapvalintais kraštais (žr. karsto pjūvius kapo 43 plane). Jo ilgis pagrįdė siekė 2,05 m.

Preparuojant karstą, 1,40 m gylyje nuo žemės paviršiaus, tiksliai ant centrinės kapo ašies, 0,54 m atstumu nuo PR karsto gale rasta žalvarinė laiptelinė segė su atvira, geležine įvija. Ji taip pat orientuota PR (kojele) ir ŠV (įvija) kryptimi. Atkreipia dėmesį faktas, jog po 2–3 cm, 1,45 m gylyje nuo žemės paviršiaus, atsidengė karsto dugnas, išsiskyres intensyvia juoda spalva (žr. kapo 43 planą). Paprastai tokios įkapės turėtų glūdėti kiek aukštesniame lygyje. Tad peršasi prielaida – gal tai buvęs ypatingas (simbolinis?) kapas? Tai gal paaiškintų perdeginto karsto prasme. Preparuojant karstą, be segės, kiek aukščiau buvo rastas mažytis geležies fragmentėlis, kuris labai sunykęs. Jokių liekanų kape nerasta.

Karsto orientacija ir segės padėtis kape leidžia teigti, jog šis kapas ubo orientuotas į PR 155° kryptimi.

Tame pat horizonte, 1,05 m gylyje, ŠV karsto pakraštyje, atsidengė ir labai intensyvios laužavietės liekanos (žr. ploto XVIII planą).

Moters kapas 44

0,80 m gylyje nuo žemės paviršiaus, kv. F, G–12, F 13, E, F–14, atsidengė kapo duobės kontūras, orientuotas Š–P kryptimi. Kapo duobė pailgos formos, užapvalintais galais, iš aplinkinio paviršiaus besiskirianti tamsiai pilka spalva. Jos ilgis 2,05 m, plotis Š gale – 0,88m, P – 0,78m. Preparuojant kapo duobę, buvo aptinkami smulkūs medžio angliukai (žr. ploto XVIII planą).

1,08 m gylyje nuo žemės paviršiaus, Š duobės pakraštyje ir 0,36 m nuo jo bei 0,26 m nuo V duobės sienos, atsidengė žmogaus dantys. Preparuojant toliau, arčiau Š duobės pakraščio (0,31 m atstume) ir 0,24 m nuo V duobės sienos atsidengė kaukolės mažytis fragmentas (žr. kapo 44 planą). Daugiau jokių griaučių liekanų nerasta. Sprendžiant iš likusių kaulų fragmentų, kapo duobės orientavimo, mirusioji buvo palaidota į ŠV 351° kryptimi. Nustatyti mirusiosios padėties kape nepavyko.

Įkapės:

0,36 m į P nuo Š kapo duobės galo ir 0,39 m atstumu nuo V duobės sienos, 1,10 m gylyje nuo žemės paviršiaus, atsidengė vienspalvio stiklo (metalizuotas) karolis, susidedęs iš 3 karoliukų. Kiek šiauriau nuo šio karolio buvo rastas pailgas stiklo karolis, tačiau visai sunykęs ir imant subyrėjo. Dantų srityje atsidengė mažytis geležies fragmentas. Gal tai lazdelinio smeigtuko ar ylos fragmentas (?).

Tikrinant kapo duobės dugną, kuris buvo pasiektas 1,16 m gylyje, nei dirbinių, nei organinės medžiagos liekanų nerasta.

Vaiko kapas 45

1,01 m gylyje nuo žemės paviršiaus, kv. K, L–12, 13, atsidengė kapo duobės kontūras, besiskiriantis tamsiai pilka spalva. Jis pailgos formos, užapvalintais galais, orientuotas Š–P kryptimi. Duobės ilgis 1,20 m, plotis P gale 0,50 m, Š – 0,48 m (žr. ploto XVIII planą).

Preparuojant kapo duobę, 1,10 m gylyje, 0,26 m nuo P duobės galo buvo pastebėtas kaukolės kontūras. Daugiau jokių vaiko griaučių pėdsakų neišlikę. Sprendžiant pagal kaukolės dėmę, vaikas buvo orientuotas į PR 110° kryptimi.

Įkapės:

1,16 m gylyje atsidengė žalvarinė sudėtinė (?) apyrankė, buvusi dešinėje centrinės kapo ašies pusėje, 0,64 m nuo P duobės galo ir 0,21 m nuo V kapo sienos.

Preparuojant kapo duobės dugną, kuris buvo pasiektas 1,22 m gylyje, nei dirbinių, nei organinės medžiagos liekanų nerasta.

Vaiko kapas 46

1,18 m gylyje nuo dabartinio žemės paviršiaus, kv. L, M–3, 4 atsidengė kapo duobės kontūras, išsiskiriantis tamsiai pilkos spalvos smėlio dėme. Kapo duobė pailgos, užapvalintais galais formos, orientuotas ŠV–PR kryptimi. Duobės ilgis 1,75 m, plotis Š gale 0,60 m, P – 0,40. Kaulinė medžiaga neišlikusi. Sprendžiant pagal įkapes, mirusysis orientuotas ŠV 359° kryptimi (žr. ploto XVIII plotą).

Įkapės:

Preparuojant kapo duobę, 1,30 m gylyje, 0,97 m atstumu nuo P kapo duobės galo ir 0,22 m nuo V kapo sienos krašto atsidengė žalvarinė grandelė. Preparuojant toliau, 1,30 m gylyje, 1,00 m atstumu nuo P kapo duobės galo ir 0,24 m nuo V kapo sienos atsidengė keli stiklo karoliukai (žr. radinių sąrašą). Po karoliukais, 0,05 m žemiau, buvo rastas dar vienas tokio pat stiklo karoliukas.

Preparuojant kapo duobės dugną, buvo pasiektas 1,35 m gylis, nei dirbinių, nei organinės medžiagos nerasta.

Vyro kapas 47

1,18 m gylyje nuo dabartinio žemės paviršiaus, kv. D, M, N–3, 4, 5 išryškėjo išsiskiriantys tamsiai pilkos spalvos smėlio sluoksniu kapo duobės kontūrai. Duobė pailgos formos, nežymiai užapvalintais galais, orientuota ŠV–PR kryptimi (žr. pl. XVIII planą). Bendras duobės ilgis 2,10 m, plotis Š gale – 0,96 m, pietiniame – 0,80 m.

1,19 m gylyje, Š kapo duobės gale, atsidengė akmeninės konstrukcijos, kurias sudarė Š gale sudėti 2 (kalkakmenio) akmenys (žr. kapo 47 planą). 1,29 m gylyje ir 1,34 m gylyje P kapo duobės gale atsidengė taip pat 2 akmenys. Preparuojant akmenys trupėjo. Kapo duobės Š galo V pusės akmuo padėtas 0,06 m nuo Š kapo duobės galo ir 0,05 m atstumu nuo V duobės krašto į kapo vidų. Akmens diametrai 0,13×0,12 m. Š galo R pusės akmuo padėtas 0,12 m nuo Š kapo duobės galo ir 0,06 m nuo R duobės krašto į kapo vidų. Akmens diametrai: ilgis 0,09, plotis 0,08, aukštis 0,12 m. Kapo duobės P galo V pusės akmuo padėtas 0,10 m nuo P galo ir 0,15 m nuo V sienos į vidų. Diametrai 0,09×0,06×0,05 m. P galo R pusės akmuo padėtas 0,13 m nuo P kapo duobės galo ir 0,14 m nuo R duobės krašto į vidų. Diametrai 0,09×0,07×0,03 m. Nuo kapo duobės dugno iki pagrindo pusės Š galo akmuo padėtas 0,07 m. R pusės Š galo akmuo – 0,08 m. Pietinio galo V pusės akmuo nuo dugno iki pagrindo – 0,05 m, R pusės akmuo – 0,03 m.

1,38 m gylyje, 0,26 m atstumu nuo Š kapo duobės galo ir 0,50 m atstumu nuo V duobės krašto į vidų, kaukolės vietoje, atsidengė mirusiojo dantų fragmentai. Sprendžiant iš įkapių padėties, mirusysis laidotas aukštiekninkas, galva orientuotas ŠV 339° kryptimi. Šalia kapo R pusėje yra nedidelė 0,40×0,45 m laužavietė.

Įkapės:

1,35 m gylyje, 1,95 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,16 m atstumu nuo R duobės krašto į vidų, atsidengė rombo formos geležinis ietigalis. Jo bendras ilgis 0,07 m. Smailioji pusė nukreipta į Š, įmova į P. Toliau 1,36 m gylyje, 0,59 m nuo Š galo ir 0,13 m nuo kapo duobės R krašto į vidų, atsidengė geležinis tiesia nugarele peilis. Jo smailioji pusė nukreipta į Š.

1,40 m gylyje, 0,25 m nuo Š kapo duobės galo ir 0,47 m nuo R duobės krašto, atsidengė geležinis lazdelinis smeigtukas. Smeigiamąją pusę nukreiptas V kryptimi, galvute į vakarus. Bendras ilgis 0,10 m.

Preparuojant kapo duobę buvo pasiektas 1,50 m gylis, nei dirbinių, nei organinės medžiagos daugiau nerasta.

Kapas 48 (moters?)

1,19 m gylyje nuo dabartinio žemės paviršiaus, kv. N 0–2, 3, 4 išsiskyrė tamsios spalvos, pailgos formos užapvalintais galais kapo duobės kontūras. Duobė orientuota PV–ŠR kryptimi. Jos ilgis 2,38 m, plotis V gale 0,84 m, P gale – 0,88 m. Iš Š pusės į kapo duobę 0,25 m ties viduriu įeina kapo 47 kontūras (žr. kapo 48 planą).

1,24 m gylyje, 0,36 m atstumu nuo V duobės galo ir 0,32 m nuo kapo duobės Š krašto į vidurį, atsidengė pakauškaulio fragmentai. Be to, 1,25 m gylyje (žr. įkapių aprašymą), rastas piršto falangos fragmentas, išlikęs žalvariniame žiede.

Sprendžiant iš įkapių, kape greičiausiai palaidota moteris, aukštiekninka, galva orientuota PV 264° kryptimi.

Įkapės: 1,22 m gylyje, 0,49 m atstumu nuo kapo duobės V galo ir 0,36 m nuo kapo duobės Š krašto į vidų, atsidengė geležinis lazdelinis smeigtukas. Šalia jo tame pačiame gylyje, 0,53 m nuo kapo duobės galo į V ir 0,38 m nuo Š kapo duobės krašto į vidų, atsidengė geležinės ylos fragmentas.

1,25 m gylyje, 1,12 m atstumu nuo V kapo duobės galo ir 0,52 m nuo Š duobės krašto į vidų, atsidengė žalvarinis įvijinis žiedas.

Preparuojant buvo pasiektas galutinis 1,32 m gylis, nei dirbinių, nei organinės medžiagos kape daugiau nerasta.

Moters kapas 49

1,40 m gylyje išryškėjo plati pilkos permaišytos pailgos formos užapvalintais galais dėmė. Preparuojant 1,45 m gylyje, kv. K, L, M 8, 9, 10, išryškėjo aiškūs kapo 49 kontūrai. Kapo duobė pailgos formos, užapvalintais galais, orientuota ŠV–PR kryptimi. Duobės ilgis 2,35 m, plotis Š gale 0,54 m, pietiniame – 0,48 m. 1,52 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,22 m nuo R kapo duobės krašto, atsidengė blogai išlikusios kaukolės dalis.

Sprendžiant iš įkapių, kape 49 palaidota moteris, aukštiekninka, galva orientuota ŠV 354° kryptimi (žr. kapo 49 planą).

Įkapės:

Mirusiosios galvūgalyje, 1,56 m gylyje, 0,25 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,24 m nuo kapo duobės R krašto į vidų, rasta įvija, nukreipta į R, kojele į V, akinė segė. Ji gulėjo pakreipta ant šono (žr. kapo 49 planą). Atstumas nuo kaukolės iki segės 0,19 m.

1,56 m gylyje, 0,89 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,22 m nuo duobės R krašto į vidų, atsidengė žalvarinis ritinis geležinė adata smeigtukas, kurio smeigiamoji dalis nukreipta į vakarus, galvutė į R. Smeigtuko ilgis 0,07 m. Nuo jo 0,02 m į kapo duobės P pusę, tame pačiame gylyje, atsidengė kotelio dalis.

Preparuojant giliau, 1,58 m gylyje, 1,23 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,31 m nuo kapo R krašto pusės į vidų, atsidengė lazdelinio smeigtuko galvutės fragmentas. 1,61 m gylyje, 1,11 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,03 m atstumu nuo duobės V krašto, pasirodė lūžusio lazdelinio smeigtuko tęsinys (žr. kapo 49 planą). Atstumas tarp lazdelinio smeigtuko galvutės ir smeigiamąjo galo, pakreipto į V, 0,195 m. Nuo ritinio smeigtuko galvutės iki lazdelinio smeigtuko galvutės 0,28 m.

Preparuojant kapą buvo pasiektas 1,62 m galutinis gylis, nei organinės medžiagos, neri radinių daugiau nerasta.

Moters kapas 50

1,00 m gylyje nuo dabartinio žemės paviršiaus, kv.B, C, D 11, 12, 13 atsidengė pailgos formos užapvalintais galais kapo duobės kontūras, išsiskiriantis tamsiai pilka smėlio dėme, kurioje buvo gausu medžio angliukų. Duobės ilgis 2,20 m, plotis Š gale 0,75 m, pietiniame gale 0,82 m, orientuota ŠV–PR kryptimi (žr. ploto XVIII planą).

1,04 m gylyje, šalia žalvarinių karolių, 0,47 m atstumu nuo Š kapo duobės galo ir 0,36 m nuo V duobės krašto į vidų, atsidengė blogai išlikę žandikaulio kaulų fragmentai. Mirusiosios galvūgalyje, krūtinės bei kojų srityje, gausu medžio angliukų.

0,88 m gylyje atsidengia akmuo Nr. 2 (žr. kapo 50 planą). Jis padėtas 1,36 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,56 m nuo duobės V krašto į kapo vidų. Diametrai 0,24×0,20 m. Šalia jo 0,96 m gylyje, 1,00 m atstumu nuo duobės Š galo ir 0,53 m nuo kapo duobės V krašto, atsidengė akmuo Nr. 1, kurio diametrai 0,21×0,14 m. Akmenys padėti vienas šalia kito, tarpo tarp jų nėra. Akmens Nr. 1 aukštis nuo dugno iki pagrindo 0,14 m, Nr. 2 – 0,205 m.

Kapo duobės P gale, 0,99 m gylyje, 1,76 m nuo Š galo ir 0,15 m nuo V duobės krašto, atsidengė 0,16×0,17 m diametro akmuo Nr. 3 (žr. kapo 50 planą). Nuo kapo duobės dugno iki akmens pagrindo 0,11 m.

R kapo duobės pusę kerta 0,13 m laužavietė. Nuo Š iki P jos galo 0,80 m. Nuo kapo duobės V krašto iki laužavietės pradžios 0,45 m. Laužavietėje aptikta daug medžio angliukų, taip pat keramikos fragmentų (grubių paviršiumi gnaibytinio rašto keramika). Sprendžiant iš įkapių, mirusioji laidota aukštiekninka, galva orientuota 356° kryptimi.

Įkapės:

Preparuojant kapą, 1,02 m gylyje, 0,80 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,37 m nuo duobės V krašto į vidų, atsidengė žalvarinis ritinis smeigtukas su grandele (žr. radinių sąrašą). Smeigiamoji jo dalis nukreipta į R pusę, galvutė į V.

Galvos srityje, 1,04 m gylyje, 0,45 m nuo Š kapo duobės galo ir 0,34 m nuo kapo duobės V krašto į vidų, atsidengė emalės karolių vėrinys, kurių viduje išliko žandikaulio fragmentas. Atstumas nuo karolių iki smeigtuko 0,29 m. Nuo karolių iki akmens Nr. 1 – 0,40.

1,09 m gylyje, pasiekus kapo dugną, daugiau radinių ar organinės medžiagos nerasta.

Vaiko (mergaitės) kapas 51

1,18 m gylyje nuo dabartinio žemės paviršiaus, kv. A, B 11, 12, 13 ėmė ryškėti pailgos, užapvalintais galais kapo duobės kontūras. Jis išsiskyrė tamsia smėlio dėme. Kojūgalyje kapas suardytas medžio šaknų. Duobės ilgis 1,80 m, plotis Š ir P galuose 0,76 m, orientuota Š–P kryptimi.

Preparuojant kapą Š, jo gale atsidengė akmeninės konstrukcijos, pietiniame kapo gale akmenų nerasta. 1,13 m gylyje, 0,11 m nuo Š duobės galo ir 0,05 m nuo kapo duobės V krašto į vidų, atsidengė dešinysis akmuo, jo diametrai 0,13×0,13 m. Aukštis nuo dugno iki pagrindo – 0,15 m (žr. kapo 51 planą).

1,14 m gylyje, 0,16 m nuo kapo duobės Š galo ir 0,7 m nuo kapo duobės R krašto į vidų, atsidengė 0,17×0,14 m diametro kairysis akmuo. Atstumas nuo dugno iki pagrindo 0,12 m. Atstumas tarp akmenų 0,30m. Šalia kapo r pusėje yra nedidelė 0,30×0,35 m laužavietė. Kaulinės medžiagos nerasta. Sprendžiant iš įkapių, mirusioji laidota aukštiekninka, galva orientuota ŠV 344° kryptimi.

Įkapės:

1,19 m gylyje, 0,36 m atstumu nuo kapo duobės Š galo ir 0,21 m nuo duobės R krašto į vidų, atsidengė ašmenimis į kapo vidų nedidelė geležinė dalgelė. Ji padėta galvūgalio srityje. Atstumas nuo kairiojo akmens iki dalgelės 0,05 m (žr. kapo 51 planą).

Kojūgalio srityje, apardytame ažuolo šaknų, ant kapo kontūro ribos, 1,22 m gylyje, 1,15 m nuo kapo duobės Š galo, atsidengė nedidelė vaikiška apyrankė Nr. 2 (žr. kapo 51 planą).

Už kapo kontūro ribų, 1,19 m gylyje, 1,23 m nuo kapo duobės Š galo ir 0,02 m, išmesta ažuolo šaknų už kapo ribų, rasta nedidelė vaikiška apyrankė Nr. 3. Atstumas tarp apyrankių 2 ir 3 – 0,74 m.

1,24 m gylyje, 0,71 m nuo Š kapo duobės galo ir 0,28 m nuo R duobės krašto į vidų, atsidengė nedidelė žalvarinė apyrankė Nr. 1. Atstumas tarp apyrankės iki dalgelės 0,17 m.

Preparuojant kapo duobę toliau, 1,25 m gylyje, 0,58 m atstumu nuo Š duobės galo ir 0,33 m nuo V duobės krašto į vidų, krūtinės srityje, nukreipta į V ir kojele į R, atsidengė žalvarinė trikampė kojele su pakabučiu segė (žr. radinių sąrašą). Atstumas nuo dalgelės iki segės 0,18 m, o nuo segės iki apyrankės – 0,13 m.

1,26 m gylyje, pasiekus kapo dugną, nei organinės medžiagos, nei radinių daugiau nerasta.

Suardytas kapas 52

1,15 m gylyje, kv. C13, atsidengė dalis suardyto kapo kontūro, kurį kirto laužavietė (žr. kapo 52 planą). Akmuo 1 atsidengia 1,17 m gylyje, akmuo 2 – 1,20 m gylyje. Akmens 1 diametrai 0,22×0,17×0,13 m, akmens 2 diametrai 0,16×0,11×0,09 m. Atstumas tarp akmenų 0,07 m. Kapas suardytas, neaiški laužavietės padėtis, joje gausu medžio angliukų.

Įkapės:

1,24 m gylyje, 0,01 m prie akmens 2 atsidengę emalės karolių vėrinio fragmentai. Nuo akmens 2 – 0,03 m atstumu ir 0,02 m atstumu nuo emalės karolių į viršų, rasti 2 stiklo karoliai.

Kapo dėmė buvo preparuojama iki 1,35 m gylio, taip pat buvo patikrinta laužavietė, pasiektas jos dugnas. Nei organinės medžiagos, nei radinių nerasta.

*

išpreparavus rastus plote XVIII kapus (12 kapų), plotas buvo skutamas, kol 1,8 m gylyje nuo žemės paviršiaus išryškėjo natūrali sluoksnių prigimtis, susidedanti iš geltonos spalvos smėlio intarpų. Tuo ploto XVIII tyrinėjimai buvo baigti. Plotas užverstas traktoriumi, jo kampuose pastatyti 4 betoniniai stulpeliai vietai pažymėti.

Trumpos išvados

1988 m. tyrinėjimų metu buvo ištirtas XVIII plotas – iš viso apie 280 kv. m žemės plotas.
Rasta 13 nedegintų mirusiųjų kapų (Nr. 40–52).
Kapai datuoti I a. vid. puse–II a. 1 puse (70–80–120 m. po Kr.).
Kasinėjimai bus tęsiami 1989 m.

Radinių sąrašas

Plotas XVIII

Vyro kapas 40

1. Moneta, bronzinė. Romos imperatorės Faustinos I vyresniosios (mirė 141 m) pomirtinio kalimo sestercijus. Skersmuo – 2,82×2,81 (6), storis – 0,48, svoris – (.....). Reverse pavaizduota soste sėdinti imperatorė, atsukta profiliu. Dešinėje rankoje laiko nutrą. Monetos apačioje įžiūrimas įrašas „S.G.“. Kairėje, monetos pakraštyje, buvusio įrašo išlikusios raidės „I...M“. Averso aprašyti lauko sąlygomis neįmanoma, kadangi šia puse moneta buvusi padėta ant kape rastojo ietigalio ir pakenkta erozijos.
2. Ietigalis, geležinis, karklo lapo formos plunksna su iškyla per vidurį. Stipriai paveiktas erozijos, lūžęs į dvi dalis ties plunksnos ir kotelio sandūra. L – 28,4, kotelio L – 11,8, ties anga 1,85, kotelio Ø1,41, Ø ties plunksnos ir kotelio sandūra 1,48, plunksnos plotis 3,74, storis apytiksliai 0,04.

Moters kapas 41

1. Karolių vėrinys, sudarytas iš vienspalvių (metalizuotų) stiklo, įvairiaspalvių (puoštų juostelėmis, augaliniu ornamentu) emalės ir žalvarinių karolių. 1. Didysis vėrinys (7). 1. Rantuotas, tamsiai mėlynos spalvos karolis. Išlikęs labai gerai. Jo h 1,4, Ø1,9×1,73, kiaurymės Ø0,51. 2. Emalės karolis: h 1,00, Ø1,27×1,20, kiaurymės Ø0,5. Pluoštas išilginėmis juostelėmis. Karolio šonai buvę raudonos emalės, toliau seka geltonos emalės juosta, juodos, geltonos, juodos, o šonas užbaigtas raudona emale. Karolio būklė patenkinama. 3. Rantuotas karolis. Išlikęs labai prastai: jau preparuojant atsidengė tik jo šerdis, kuri buvo labai trapi, ir teko ją klijuoti. Išlikusio karolio dalies h 1,23, Ø1,43, kiaurymės Ø0,43. Nustatyti emalės spalvą lauko sąlygomis neįmanoma. 4. Emalės karolis. H 1,00, Ø1,43×1,33, kiaurymės Ø0,53. Karolio šonai raudonos emalės, kurių pakraščiuose centro link išlietos pilkos juostelės, po kurių seka juodos juostelės, o centre išlieta kiek platesnė geltona juosta. Karolis laba geros būklės. 5. Emalės karolis. H 1,08, Ø1,22×1,20, kiaurymės Ø0,48. Jis išlikęs labai gerai ir puoštą taip pat, kaip NR. 4 aprašytasis. 6. Emalės karolis. H 1,14, Ø1,27×1,30, kiaurymės h 0,45. Karolio šonai raudonos emalės, o centras puoštą išilginėmis languotomis juostomis: centras – geltona juosta, kurią „apremina“ dvi juodos spalvos juostos, o pastarąsias – dar dvi geltonos spalvos juostelės. Karolis išlikęs neblogai; tik apneštas organikos ir vienoje vietoje centras kiek atrupėjęs.
2. Segė, akinė (šalutinės prūsų serijos), žalvarinė. Segės h 7,5, įvijos L – 2,75, lankelio plotis – 1,07, storis – 0,12; kojelės plotis – 2,1. Segės lankelis puoštą dviem išilginiais grioveliais, o susidaręs plotelis – skersinių įkartinė eile. Kojelė puoštą „akučių“ raštu, kurios sudėstytos poromis (matomos dvi poros). Segės adata lūžusi ties įvija, imant segę iš kapo.
3. Segė, trikampė kojele, atvira įvija, žalvarinė. Segės h – 4,47, įvijos L – 2,53. Lankelis pusapvalio pjūvio, 0,7×0,36 dydžio. Kojelės plotis – 1,96. Lankelis ties įvija kiek paaukštintas ir puoštą skersinių griovelių raštu. Taip pat lankelis puoštą ir ties sandūra su kojele. Segės adata pilnai išlikusi ir nepažeista.
4. Smeigtukas, ritinis, 1-os grupės, žalvarine galvute ir geležine adata. Smeigtukas lūžęs į tris dalis, jo galvutė ir adatos dalis išlaikė nemažai organinės medžiagos: pilnai galima įžiūrėti vilnonės medžiagos raštą, o galvutės apatinė ritelė išlaikė, regis, medienos liekanų. Smeigtuko l 14,9, galvutės h – 2,4, viršutiniojo apskritimo (ritelės) Ø1,63, apatiniojo – 1,24, žalvarinio strypelio Ø0,73. Tuojau po apatiniaja ritele yra ašėlė. Nustatyti žalvarinės dalie ilgį trukdo organinė medžiaga. Smeigtuko viršutiniosios ritelės plokštuma puoštą brūkšneliais, sudarančiais kryžių, kurio centras praktiškai sutampa su ritelės centru. Briauna puoštą smulkių skersinių įkartinė eile aplink visą ritelę.
5. Apyrankė, apskrito pjūvio „akinė“, žalvarinė. 8,726,8 dydžio. Padaryta iš 1,00×0,83 skersmens žalvarinės juostos, kuri galuose siaurėja ir siekia 0,68×0,54 dydžio. Visa apyrankės išorinė pusė trijų dvigubų griovelių pagalba suskirstyta į 2 dalis. Tarpai tarp dvigubų griovelių išpuošti smulkių trikampių raštu ir sudaro „rombinį“ raštą. Dvi didžiosios plokštumos puoštą „akučių“ ornamentu. Apyrankės galai išpuošti skersinių griovelių raštu (kairės rankos). 7. Emalės karolis. H – 1,17, Ø1,29×1,37, kiaurymės Ø0,4. Karolis gerai išlikęs; tik centre yra atrupėjusi juostelės dalis. Puoštą įstrižomis juostelėmis, kurių plačiausios yra iš raudonos emalės, o tarp jų – trys juostelės: centrinė juodos spalvos ir ją „apreminančios“ geltonos spalvos. 8. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios h – 0,46, Ø1,15, kiaurymės Ø0,64. Žiedas smarkiai oksidavęsis, ir ornamentikos motyvai neįžiūrimi. 9. Emalės karolis. H – 1,06, Ø1,4×1,38, kiaurymės Ø0,49. Karolis išlikęs labai gerai. Jo šonai iš raudonos emalės, o centras dabintas išilginėmis juostelėmis tokia seka: centre – platesnė geltona emalė; ją „apremina“ dvi juodos spalvos emalės juostelės; pastarąsias – dvi geltonos spalvos juostelės. Susidaro įspūdis, jog juostelės kiek banguotos, tačiau atidžiau apžiūrėjus, aiškiai matyti gamybos netikslumai: nesugebėta tiksliai užlieti ir centrinės ornamentikos juostelės nesutampa. 10. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,46, Ø1,26, kiaurymės Ø1,05. Žiedelio pakraščiuose įrežtos dvi gilios linijos, kurių dėka žiedelis profiliuotas, o

centre susidaro 0,22 pločio iškili sfera. 11. Emalės karolis. H – 0,92, Ø1,15×1,18, kiaurymės Ø0,43. Imant iš kapo, karolis skilo į eilę dalių, tačiau pavyko jį suklijuoti, visiškai atstatant jo formą ir ornamentiką. Karolis puoštas įstrižomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – žalios spalvos emalė, tarp šių juostų išlietos kelio juostelės: centre raudonos spalvos, o ją aprėmina dvi geltonos spalvos juostelės. 12. Emalės karolis. Sutrupėjęs, išliko tik jo šerdis, iš kurios galima pasakyti tik tiek, kad jis buvo puoštas išilginėmis juostelėmis, o šonai – iš raudonos emalės. 13. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios priekinė dalis platesnė – 0,62 aukščio, o siauriausioje vietoje h – 0,35. Ø1,41, kiaurymės Ø0,8. Vidinė žiedo dalis stipriai oksidavusi, išorinėje dalyje ornamentikos nematyti. 14. Emalės karolis. H – 1,19, Ø1,40×1,30, kiaurymės Ø0,33. Karolis išlikęs gerai: tik nuo abi puses dengiančių žalvarinių žiedų apsinešęs žalia spalva. Puoštas įstrižomis juostelėmis, kurių plačiausios raudonos spalvos. Tarp raudonos emalės juostų įterptos juostelės, kurios sukomponuotos tokia tvarka: centre juodos spalvos juostelė, kurią „aprėmina“ dvi geltonos spalvos juostelės. 15. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,45, Ø1,24, kiaurymės Ø0,92. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10 aprašytasis žiedas. 16. Emalės karolis. H – 1,2, Ø1,32×1,28, kiaurymės Ø0,41. Imant iš kapo, subyrėjo į daug gabaliukų, tačiau suklijuotas, visiškai atstatant jo formą ir ornamentiką. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 14 aprašytasis karolis. 17. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios h – 0,46, Ø1,16, kiaurymės Ø0,84. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15 aprašytieji žiedai. 18. Emalės karolis. Imant iš kapo, subyrėjo. Viena karolio dalis likusi tik ką aprašytame žiede. 17. Likusieji karolio fragmentai suklijuoti, tačiau tiksliai nurodyti karolio matmenų nėra galimybės. Apie ornamentiką galima pasakyti, jog jo šonai padaryti iš raudonos emalės, o centras puoštas spalvotomis išilginėmis juostelėmis, iš kurių centrinės, atrodo, buvo geltonos spalvos. 19. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios h – 0,62, Ø1,1, kiaurymės Ø0,75. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17 aprašytieji žiedai. 20. Emalės karolis. Imant iš kapo, subyrėjo. Dalis jo liko tik ką aprašytame žiede Nr. 19, kita dalis – žiede Nr. 21. Iki imant iš kapo, nustatyta jo ornamentika. Karolio šonai iš raudonos emalės, o centre buvusi išilginių juostelių kompozicija sudėta iš geltonos ir juodos spalvos dvigubų juostelių tokia tvarka: centre – geltona spalva, iš abiejų jos pusių – juoda, o pastarąją rėmina dvi geltonos spalvos juostelės. 21. Žiedas, žalvarinis. Jis stipriai oksidavęsis, jo viename gale likęs tik ką aprašytasis karolis Nr. 20, kitame – karolis Nr. 22. Tad aprašyti jo matmenis nėra galimybės. Atrodo, jog šis buvo padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,59, Ø1,10. Ornamentikos šiuo metu nematyti. 22. Emalės karolis. Išlikęs labai gerai, „įsilydęs“ galu į tik ką aprašytą žiedą Nr. 21. H – 1,16, Ø1,29×1,29, kiaurymės Ø 0,37. Karolio šonai žalios spalvos emalės, o centrinė kompozicija sudaryta iš išilginių juostelių, kurių centre geltonos spalvos emalės juostelė; ją „aprėmina“ dvi raudonos spalvos juostelės, šias – dar dvi geltonos spalvos juostelės. 23. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios h – 0,36, Ø1,23, kiaurymės Ø0,77. Žiedo išorėje ornamentikos nesimato. 24. Emalės karolis, „įsiliejęs“ galu į žiedą Nr. 25. H – 1,0, Ø1,23×1,23, kiaurymės Ø0,43. Išlikęs labai gerai. Puoštas įstrižomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – raudonos emalės. Tarp šių juostelių įterptos kompozicijos iš trijų spalvų emalės juostelių, kurių centre juoda spalva, o ją „aprėmina“ dvi geltonos spalvos juostelės. 25. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,46, Ø1,21, kiaurymės Ø0,97. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19 aprašytieji žiedai. 26. Emalės karolis, išlikęs labai gerai. H – 0,96, Ø1,19×1,23, kiaurymės Ø0,37. Visas karolis padarytas iš raudonos emalės, o išilgai jo ištekinga gilesnė, 0,42 pločio, juostelė, kurioje įlieta žalios spalvos emalės juosta, dabinta augaliniu ornamentu. Jis neapima viso karolio diametro, tarpas tarp lapelių, turinčių vieną pradžių, 0,52. 27. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,42, Ø1,22, kiaurymės Ø1,02. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25 aprašytieji žiedai. 28. Karolis, emalės. H – 1,22, Ø1,36×1,37, kiaurymės Ø0,4. Karolis pusėtinai išlikęs: jau kape jis skilo, tačiau, užliejus klijais, pavyko sustabdyti jo irimą. Karolio šonai raudonos emalės, o centrinė kompozicija sudaryta iš trijų apvalių ir penkių išilginių juostelių, kurios centre – geltona juosta, ją „aprėmina“ dvi juodos spalvos juostelės, o pastarąsias – dar dvi geltonos spalvos juostelės. 29. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios h – 0,53, Ø1,26, kiaurymės Ø0,89. Ornamentikos motyvų žiedo išorėje nematyti. 30. Emalės karolis, galu „įsilydęs“ į žiedą Nr. 31. H – 1,04, Ø1,25×1,19, kiaurymės Ø0,45. Karolis gerai išlikęs, jo šonai padaryti iš raudonos emalės, o centre išlieta išilginių juostelių kompozicija, kurios centre – geltonos spalvos juosta, ją „aprėmina“ dvi juodos spalvos juostelės, o pastarąsias – dvi geltonos spalvos juostelės. 31. Žiedas, žalvarinis. Viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 30, kitame – karolis Nr. 32, puoštas skersinių juostelių raštu („arbūzinis“). Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,46, Ø1,00. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27 aprašytieji žiedai. 32. Emalės karolis, „įsilydęs“ į žiedą Nr. 31. H – 1,24, Ø1,23×1,25, kiaurymės Ø0,29. Karolis gana gerai išlikęs, tik vietomis aptrupėjusios juostelės. Puoštas skersinių juostelių kompozicija, kuri primena arbūzo žievės raštą. Kompozicijos plačiosios juostelės iš raudonos emalės, o tarp šių įlietos 3 spalvotos juostelės, iš kurių centrinė juodos spalvos, o ją „aprėmina“ dvi geltonos spalvos emalės juostelės. 33. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsiliejęs“ emalės karolis Nr. 34. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,41, Ø 1,22, kiaurymės Ø 0,94. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31 aprašytieji žiedai. 34. Emalės karolis, abu jo galai „įsilydę“ į žiedus Nr. 33, 35. Gana prastai išlikęs, buvęs skilęs ir ištrupėjusi dalis juostelių emalės. Ø turėjo būti apie 1,32. Karolio šonai padaryti iš raudonos emalės, o išilginių juostelių kompozicija sudaryta iš dviejų spalvų ir juostelių. Centre buvo geltonos emalės juostelė, kurią „aprėmina“ dvi juodos spalvos juostelės, o pastarąsias – dar dvi

geltonos spalvos juostelės.35. Žiedas, žalvarinis. Viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 34, kitame – karolis Nr. 36. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,41$, $\emptyset 1,04$, puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33 aprašytieji žiedai. 36. Emalės karolis. Vienas jo galas „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 35, kitas – į Nr. 37. Karolio viena centrinė pusė aptrupėjusi. $\emptyset 1,42$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34 aprašytasis. 37. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 36, kitame – karolis Nr. 38. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,57$, $\emptyset 1,27$. Ornamentikos motyvų žiedo išorėje nematyti. 38. Emalės karolis, vienas jo galas „įsiliejęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 37, kitas – į žiedą Nr. 39. Labai prastai išlikęs, daug kartų klijuotas. Nustatyti jo matmenų šiuo metu negalima. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 36 aprašytieji karoliai. 39. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 38, kitame – karolis Nr. 40. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,41$, $\emptyset 1,25$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35 aprašytieji žiedai. 40. Emalės karolis, vienas jo galas „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 39, kitas – į žiedą Nr. 41. Karolis gana gerai išlikęs, pasakyti jo matmenų šiuo metu negalima. Karolis puoštas įstrižomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – raudonos spalvos emalė. Tarp šių juostelių įlietos kompozicijos iš dviejų spalvų ir trijų juostelių, kurių centrinė – juodos spalvos siaura juostelė, kurią „apremina“ dvi platesnės geltonos spalvos juostelės. 41. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 40. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,47$, $\emptyset 1,26$, kiaurymės $\emptyset 1,00$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39 aprašytieji žiedai. 42. Emalės karolis, vienas jo galas „įsilydęs“ į žiedą Nr. 43. Karolio išsaugoti nepavyko, jis suiro į eilę smulkių gabaliukų. Nustatyta karolio ornamentika, kuri buvo tokia pati, kaip ir Nr. 34, 36, 38 aprašytųjų karolių. 43. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytojo karolio Nr. 42 likučiai, kitame – karolis Nr. 44. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,46$, $\emptyset 1,29$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41 aprašytieji žiedai. 44. Emalės karolis, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 43, kitu – į žiedą Nr. 45. Karolis išlikęs gerai, tačiau nustatyti jo matmenų šiuo metu negalima. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 36, 38, 42 aprašytieji karoliai. 45. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 44, kitame – augalinio ornamento karolis Nr. 46. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,54$, $\emptyset 1,32$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41, 43 aprašytieji žiedai. 46. Emalės karolis, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 45. Išlikęs labai gerai. $H = 0,88$, $\emptyset 1,47 \times 1,49$, kiaurymės $\emptyset 0,46$. Puoštas augaliniu ornamentu. Jo šonai iš raudonos emalės, centre išlieta plati, $0,77$ pločio, žalios spalvos emalės juosta, kurioje iš vieno taško įlietos dvi šakelės su lapeliais (geltonos spalvos). 47. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ karolis Nr. 48. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,43$, $\emptyset 1,27$, kiaurymės $\emptyset 0,97$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41, 43, 45 aprašytieji žiedai. 48. Emalės karolis, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 47, kitu – į žiedą Nr. 49. Nustatyti jo matmenų šiuo metu negalima, išlikęs neblogai: tik vietomis aptrupėjusios išilginės juostelės. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 36, 38, 42, 44 aprašytieji karoliai. 49. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 48, kitame – karolis Nr. 50. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,43$, $\emptyset 1,25$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41, 43, 45, 47 aprašytieji žiedai. 50. Emalės karolis, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 49, kitu – į žiedą Nr. 51. Išlikęs pusėtinai: nustatyti jo matmenis šiuo metu negalima; skersmuo – apie $1,35$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 36, 38, 42, 44, 48 aprašytieji karoliai. 51. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 50, kitame – pačiu galiuku prilipęs rombinio ornamento karolis Nr. 52. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,52$, $\emptyset 1,23$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41, 43, 45, 47, 49 aprašytieji žiedai. 52. Emalės (ar stiklo?) karolis, vienu galu prilipęs prie aprašytojo žiedo Nr. 51. Išlikęs labai gerai. $H = 1,00$, $\emptyset 1,39 \times 1,43$, kiaurymės $\emptyset 0,47$. Karolis padarytas iš tamsiai mėlyno stiklo (ar emalės). Centrinė jo dalis puošta metalizuotomis geltonos spalvos juostelėmis, kurios sudaro rombinį raštą. Kiekvieno rombo centre yra metalizuotos geltonos spalvos akutės. Visa centrinė karolio dalis suskirstyta į tris rombus su trimis akutėmis centre. 53. Žiedas, žalvarinis. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,50$, $\emptyset 1,24$, kiaurymės $\emptyset 0,95$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51 aprašytieji žiedai. 54. Emalės karolis, vienu galu „įsilydęs“ į žiedą Nr. 55. $H =$ apie $0,88$, $\emptyset 1,24 \times 1,38$, kiaurymės $\emptyset 0,48$. Karolio šonai iš raudonos spalvos emalės, centre, išilgai karolio išlieta žalios emalės juosta, kurioje įlietos dvi geltonos spalvos, turinčios vieną pradžių, šakelės su lapeliais. 55. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 54, kitame – karolis Nr. 56. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,41$, $\emptyset 1,29$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53 aprašytieji žiedai. 56. Emalės karolis, vienu galu „įsiliejęs“ į aprašytąjį žiedą. Nr. 55, kitu – į žiedą Nr. 57. Karolis gana gerai išlikęs, jo $\emptyset 1,38$; kitų matmenų nustatyti šiuo metu negalima. Jis puoštas įstrižomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – raudonos spalvos emalė. Tarp jų esančios juostelių kompozicijos sudarytos iš dviejų spalvų ir 3 juostelių: centre nedidelė juodos spalvos juostelė, kurią „apremina“ dvi platesnės geltonos spalvos juostelės. 57. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsiliejęs“ aprašytasis karolis Nr. 56, kitame – karolis Nr. 58. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios $h = 0,42$, $\emptyset 1,24$. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10, 15, 17, 19, 25, 27, 31, 33, 35, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55 aprašytieji žiedai. 58. Emalės karolis, vienas jo galas lūžęs ties aprašytojo žiedo Nr. 57 pradžia, ištrupėję juostelių nedidelė dalis, kitas jo galas „įsilydęs“ į žiedą Nr. 59. Karolio $\emptyset$ - apie $1,43$, kitų matmenų dabar nustatyti negalima. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 36, 38, 42, 44, 48, 50 aprašytieji karoliai. 59. Žiedas, žalvarinis,

- viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 58, kitame – karolis Nr. 60. Padarytas iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios h – 0,46, Ø1,25. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 10,...,57 aprašytieji žiedai. 60. Emalės karolis, viename gale „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 59, kitame – į žiedą Nr. 61. Karolis išlikęs nebloginai, jo Ø1,33; kitų matmenų nustatyti negalima. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 36, 38, 42, 44, 48, 50, 58 aprašytieji karoliai. 61. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale prilipęs aprašytasis karolis Nr. 60. Padarytas iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios aukštis nėra vienodas: plačiausioje vietoje 0,62, siauriausioje – 0,37. Platesnioji žiedo dalis puošta grioveliais, sudarant centre iškilį, 0,36 pločio, sferą. Ø1,3, kiaurymės Ø0,05. 62. Emalės karolis, sunykęs, išliko tik jo šerdis, sprendžiant iš jos, karolis buvo 0,96 aukščio, o kiaurymės Ø0,35. Preparuojant jį, nustatyta jo puošyba, kuri pasirodė esanti tokia, kaip ir Nr. 34, 36, 38, 42, 44, 48, 50, 58, 60 aprašytųjų karolių. 63. Žalvarinis karolis. H – 0,74–0,64, Ø1,02×1,06, kiaurymės Ø0,66. Neornamentuotas. 64. Emalės karolis, sunykęs, liko tik šerdelė, sprendžiant iš kurios karolis būtų 0,85 aukščio, kiaurymės Ø0,36. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 36, 38, 42, 44, 48, 50, 58, 60, 62 aprašytųjų karolių. 65. Žalvarinis karolis. H – 0,82–0,79, Ø0,90×0,95, kiaurymės Ø0,45. Karolio pakraščiai išilgai puošti dviem grioveliais, sudarant centre 0,53 pločio iškilį sferą. 66. Emalės karolis, išlikęs gerai. H – 0,99, Ø1,34×1,24, kiaurymės Ø0,48. Karolis padarytas iš raudonos emalės, jos centre, aplink karolį, užlieta žalios emalės juosta, kurioje geltona emale įlietos dvi šakelės, turinčios bendrą pradžios tašką, su lapeliais. 67. Emalės karolis, išlikęs gerai. H – 1,1, Ø1,38×1,33, kiaurymės Ø0,35. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 56 aprašytasis karolis (įstrižomis spalvotomis juostelėmis). 68. Emalės karolis, išlikęs prastai. H – 0,94, Ø1,3, kiaurymės Ø0,45. Tai raudonos spalvos emalės karolis, kurio centrinėje dalyje dar išlikę žalios emalės likučiai. Greičiausiai tai buvo augalinio ornamento karolis. 69. Emalės karolis, labai blogai išlikęs: nustatyti matmenys tuo tarpu sunku, sulipęs su karoliu Nr. 70. Nustatyta, kad šis karolis buvo puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34,...,64 aprašytieji karoliai. 70. Emalės karolis, sulipęs su Nr. 69 aprašytu karoliu. Nustatyti jo matmenų šiuo metu negalima. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34, 64, 69 aprašytieji karoliai. 71. Emalės karolis, gerai išlikęs. H – 0,9, Ø1,10×1,10, kiaurymės Ø0,42. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34,...,69 aprašytieji karoliai. 72. Emalės karolis, nebloginai išlikęs: ištrupėjęs centras. H – 0,94, Ø1,28, kiaurymės Ø0,48. Karolis padarytas iš raudonos emalės, kurio centre užlieta žalios emalės juosta su aukso spalvos augaliniu ornamentu. 73. Emalės (ar stiklo?) karolis, išlikęs labai gerai. H – 0,9, Ø1,1, kiaurymės Ø0,29. Tai vadinamasis rantytas karolis, toks, kaip ir Nr. 1 aprašytasis, tik žymiai mažesnis. 74. Emalės karolis, išlikęs labai gerai. H – 1,01–1,90, Ø1,22×1,29, kiaurymės Ø0,42. Karolis padarytas iš raudonos emalės, kurio centre užlieta žalios spalvos emalės juosta su aukso spalvos augaliniu ornamentu. 75. Emalės karolis, nebloginai išlikęs. H – 0,83, Ø1,10×1,13, kiaurymės Ø0,44. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 34,...,71 aprašytieji karoliai. 76. Emalės karolis, sunykęs, likusi tik šerdelės pusė. Sprendžiant iš jos, karolio h – apie 0,82, kiaurymės Ø0,45. Nustatytas jo puošimas: ornamentuotas taip pat, kaip ir Nr. 34,...,75 aprašytieji karoliai. 77. Emalės karolis, išlikęs labai gerai. H – 1,19–1,20, Ø1,37×1,38, kiaurymės Ø0,45. Karolis padarytas iš raudonos emalės, kurios centre užlieta žalios emalės juosta su aukso spalvos augaliniu ornamentu. 78. Emalės karolis, išlikęs gana prastai. H – 1,00, Ø1,09×1,23, kiaurymės Ø0,41. Padarytas iš raudonos emalės, centre buvusi žalia juosta. Greičiausiai tai augalinio ornamento karolis. 79. Emalės karolis, išlikęs gerai. H – 1,05, Ø1,28×1,35, kiaurymės Ø0,43. Karolis puoštas įstrižomis spalvotomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – raudonos spalvos. Tarp šių juostelių sudarytos kompozicijos iš dviejų spalvų ir 3 juostelių – centre siaura žalios spalvos juostelė, o ją „apremina“ dvi platesnės geltonos spalvos juostelės.
6. B. Mažasis vėrinys. 1. Emalės karolis, sunykęs, išliko tik šerdelė. Sprendžiant iš jos, karolio būta 0,73 aukščio, kiaurymės Ø0,05. 2. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 3. Emalės karolis, labai prastai išlikęs. H – 0,82, Ø0,90, kiaurymės Ø0,12. Ornamento nustatyti negalima. 4. Stiklinis karolis, metalizuotas, išlikęs tik „auksinis“ branduoliukas. 5, 6. Stikliniai karoliai, dvigubi, metalizuoti, visiškai sunykę. 7, 8. Stikliniai karoliai, dvigubi, metalizuoti. Bendras h – 1,39, Ø(1)0,79, Ø(2)0,80, kiaurymės Ø0,08. 9. Emalės karolis, labai gerai išlikęs. H – 0,72, Ø0,82, kiaurymės Ø0,30. Puoštas spalvotomis nevienodo pločio, įstrižomis juostelėmis: platesnės juostelės raudonos, juodos, geltonos spalvos. Esama žalios ir pilkos spalvos juostelių. 10. Žalvarinis karolis. H – 0,70, Ø0,73, kiaurymės Ø0,25. Ornamento šiuo metu nematyti. 11, 12. Stikliniai karoliai, dvigubi, metalizuoti. 11 Karolis visiškai sunykęs. 12 karolio h – 0,92, Ø0,93, kiaurymės Ø0,22. 13. Emalės karolis, gerai išlikęs. H – 0,85, Ø1,03, kiaurymės Ø0,33. Puoštas įvairiaspalvėmis įstrižomis juostelėmis, kurių tarpe raudona, balta, geltona, juoda, žalia spalvos. 14, 15. Stikliniai karoliai, dvigubi, metalizuoti. 14 karolis visiškai sunykęs. 15 karolio h – 0,84, Ø1,04, kiaurymės Ø0,09. 16. Emalės karolis, gerai išlikęs. H – 0,75, Ø0,72, kiaurymės Ø0,25. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 13 aprašytasis karolis. 17, 18. Stikliniai karoliai, dvigubi, metalizuoti. 18 karolis visiškai sunykęs. 17 karolio h – 0,83, Ø0,95, kiaurymės Ø0,11. 19. Emalės karolis, labai blogai išlikęs. Nustatyti matmenų ar ornamento negalima. 20. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 21. Stiklinis karolis, metalizuotas, gerai išlikęs. H – 0,76, Ø1,04, kiaurymės Ø0,10. 22. Stiklinis karolis, metalizuotas, gerai išlikęs. H – 0,51, Ø0,65, kiaurymės Ø0,10. 23. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 24. Stiklinis karolis, metalizuotas, gerai išlikęs. H 0,5, Ø0,68, kiaurymės Ø0,12. 25. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 26. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 26. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 27. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 28. Stiklinis karolis, metalizuotas, visiškai sunykęs. 29. Žalvarinis karolis, h – 0,38, Ø0,50×0,58, kiaurymės Ø0,20. Ornamento motyvų nematyti. 30, 31, 32, 33. Stikliniai, metalizuoti karoliai, visiškai sunykę.

7. Apyrankė, apskrito pjūvio, „akinė“, žalvarinė, 8,46×7,1 dydžio. Padaryta iš 1,02×0,85 skersmens žalvarinės juostos, kuri galuose susiaurinta – 0,74×0,63. Puošta taip pat, kaip ir Nr. 7 aprašytoji (dešinioji ranka).
8. Žiedas, įvijinis, žalvarinis. Padarytas iš trikampio pjūvio, 0,15×0,10 skersmens juostelės. Galai kiek išploti. Žiedo Ø2,27, h – 1,5, sudarytas iš 6 įvijų (kairės rankos).
9. Žiedas, įvijinis, žalvarinis. Padarytas iš pusapvalio pjūvio, 0,29×0,20 skersmens vielos, susuktas trimis įvijomis. Žiedo galai susiaurinti, o briaunelės puoštos trikampių „dantelių“ eilutėmis taip, kad kiekvienos įvijos „dantukai“ sueina vienas į kitą. Žiedo Ø2,5, h – 0,83 (dešinės rankos).
10. Žiedas, įvijinis, žalvarinis. Padarytas iš trikampio pjūvio, 0,19×0,12 skersmens juostelės, susuktas penkiomis įvijomis. Žiedo galai išploti. Jo Ø2,44, h – 1,6. Jis gan prastai išlikęs, lūžęs į 5 dalis (dešinės rankos).

1. Vyro kapas 42

1. Moneta, bronzinė. Romos imperatoriaus Marko Aurelijaus (161–180 m.) (?) sestercijus. Skersmuo – 2,96×2,86, storis – 0,36, svoris - ..... Averse pavaizduotas imperatoriaus profilis, o dešiniajame apvade įžiūrima eilė raidžių, kurias identifikuoti gana sunku. Reverso aprašyti negalima (lauko sąlygomis): jis pažeistas korozijos.

Kapas 43

1. Segė, laiptelinė (trijų laiptelių), žalvarinė, atvira geležinė įvija. Segės h – 4,12. Laiptelių dydžiai (nuo įvijos laiptelio): 1) 1,74×0,65, 2) 1,78×0,66, 3) 1,33×0,67. Segės lankelis tarp pirmojo ir antrojo laiptelio stačiakampio pjūvio, 0,78 pločio ir 0,15 storio. Lankelis tarp antrojo ir trečiojo laiptelio trikampio pjūvio: ties antruoju laipteliu 1,2, o ties trečiuoju – 0,87 pločio, storis – 0,34. Segės paviršius, kaip atrodo, neornamentuotas, geležinė įvija ir adata pažeistos erozijos ir praktiškai neišlikusios.

Moters kapas 44

1. Karoliai, vienspalviai, metalizuoti. 3 vienetai, sujungti į vieną karolį. Kiekvieno iš jų h – 0,44, Ø0,55. Bendras karolio L – 1,43, skylutės Ø0,13. Karolis, emalės, vienspalvis. Padarytas iš juostelės, susuktos 3 įvijomis. Labai prastai išlikęs. Bendras L – 0,62, Ø0,43. Karolis, vienspalvis, stiklinis, pailgos formos. Imant jį iš kapo, visiškai sutrupėjo.
2. Sunykusios geležies fragmentas. L – 1,7. Galimas dalykas, jog tai buvusio lazdelinio smeigtuko dalis.

Vaiko kapas 45

1. Apyrankė, sudėtinė (?), žalvarinė. 3,65×3,06 dydžio. Padaryta iš stačiakampio (0,62×0,17) pjūvio juostelės, kurios galai susiaurinti (0,4) ir užkeisti. Apyrankė deformuota: galai užkeisti, suspaudus apyrankę, vienas apyrankės galas nulūžęs. Apyrankė puošta trimis išilginiais grioveliais, kurie dalina lankelį į 4 vienodus plokštumas. Dvi centrinės plokštumos puoštos smulkiais skersinėmis įkartomis. Galai užbaigti skersiniais grioveliais, o susidarę ploteliai – įkartų raštu.

Vaiko kapas 46

1. Grandinė, žalvarinė. Sudaryta iš 8 trikampio pjūvio grandelių, kurių dydžiai: 1) 0,68×0,56, 2) 0,65×0,66, 3) 0,74×0,62, 4) 0,76×0,70, 5) 0,69×0,62, 6) 0,73×0,66, 7) 0,66×0,66, 8) 0,79×0,59. Grandelių juostelės plotis – 0,23, storis – 0,15. Viename grandinės gale įvertas žalvarinis žiedelis. Padarytas iš trikampio pjūvio vielos, kurios plotis – 0,19, storis (h) – 0,20. Žiedelio Ø0,99×0,84. Viename jo gale matosi sujungimas.
2. Karoliai. 2 vienetai: pirmasis karolis stiklinis, metalizuotas, dvigubas. Jo bendras L – 0,76, Ø0,43; 0,38, kiaurymės Ø0,07; antrasis karolis stiklinis, metalizuotas, jo h – 0,52, Ø0,51, kiaurymės Ø0,03.

Vyro kapas 47

1. Ietigalis, geležinis, rombo formos plunksna. Jis smarkiai pažeistas erozijos, tad matmenis galima nustatyti tik apytikriai. Ietigalio L – 15,1, įmovos L – 7,9; plunksnos plotis plačiausioje vietoje – 4,3, įmovos Ø ties anga – 2,94, ties sandūra su plunksna – 2,66. Angoje išlikę medžio likučiai. Ietigalis sutvirtintas 5% PBPA (ksilobe-acetone 1:1).
2. Peilis, geležinis, tiesia nugarėle. Stipriai pažeistas erozijos. L – 19,2, įkotės L – 4,4, ašmenų plotis – 2,25, nugarėlės storis – 0,65. Peilis sutvirtintas 5% PBPA (ksilobe-acetone 1:1).
3. Smeigtukas, lazdelinis, geležinis. Išlikęs visas, preparavimo metu tvirtintas 5% PBPA. Jo L – 9,43, adatos L – 7,8, galvutės Ø apie 1,59, adatos Ø ties galvute – 0,6. Matmenys nuimti nuo stipriai erozijos paveikto smeigtuko.

Moters (?) kapas 48

1. Yla (?), geležinė. Lūžusi į dvi dalis ir suklijuota kljais BPA-EPA (20%), o be to, sutvirtintas 5% PBPA. L – 7,89.
2. Smeigtukas, lazdelinis, geležinis. Lūžęs į 5 dalis. Jo galvutė ir dalis adatos klijuota kljais BPA-EPA (20%) ir tvirtinta 5% PBPA. Nustatyti jo matmenis šiuo metu negalima.
3. Žiedas, įvijinis, žalvarinis. Padarytas iš 6 apvijų pusapvalio pjūvio juostelės, kurios H – 0,14, storis – 0,12. Galai atlenkti (suvyti į smulkutę įviją), vienas galas nulūžęs. Žiedo bendras h – 1,83, Ø2,34, vidinis Ø2,00. Žiedas sutvirtintas kljais BPA-EPA (20%).

Moters kapas 49

1. Segė, akinė (šalutinės prūsų serijos), žalvarinė. H – 7,6, įvijos L – apie 2,7, lankelio plotis – 1,31, kojelės – 1,76. Padaryta iš stačiakampio pjūvio juostos, kurios storis – 0,17. Įvija sulūžusi į eilę smulkių gabalėlių, suklijuota. Ji daryta iš stačiakampio pjūvio vielos, kurios storis – 0,07, plotis – 0,39. Iš tos pačios įvijos išeina plokščia adata, kuri tik ties nugarėlės lenkimo centru susiaurinta ir tampa tikra adata. Segės nugarėlė centre puošta įspaustų rombėlių ornamentu. Ornamentuotos dalies L – 2,3, plotis – 0,22. Kojelės pačioje pabaigoje puošta trimis eilėmis dvigubomis akutėmis, tarp kurių centrų atstumai – 0,32, 0,50, 0,51 (žiūrint nuo viršaus).
2. Smeigtukas, ritinis (pirmos grupės), žalvarine galvute ir geležine adata. Prie galvutės išlikusi 2,04 ilgio geležinės adatos dalis. Likusi adata labai pažeista erozijos, sulūžusi į 5 dalis. Smeigtuko galvutė tvirtinta kljais BPA-EPA, o adata 5% PBPA. Smeigtuko galvutės h – 3,1, ritės h – 1,96. Didžiosios ritelės Ø1,27, h – 0,39; mažosios ritelės Ø1,13, h – 0,38. Liemens tarp abiejų ritelių Ø0,60. Apatinė galvutės dalis pjūvyje daugiakampė, 0,63×0,67 dydžio. Galvutės ašelėje įvertas geležinis žiedelis, kurio Ø1,94×1,94, geležinės vielos Ø apie 0,32. Smeigtuko didžiosios ritelės viršūnė plokštuma puošta „tinkliniu“ raštu, kurio akutės kvadrato pavidalo. Ritės šonai puošti trimis išilginiais grioveliais, o susidariusios briaunelės – smulkiomis įkartomis. Taip pat puošta ir mažosios ritelės šonai. Apatinė smeigtuko dalis suskirstyta į 6 plokštumas ir jos puoštos apverstos „eglutės“ ornamentu. Ašelė puošta skersiniais brūkšneliais.
3. Smeigtukas, lazdelinis, geležinis, sulūžęs į tris dalis. Sveika likusi galvutė. Jos Ø2,65, adatos ilgį nustatyti šiuo metu negalima.
4. Yla, geležinė. Išlikęs medinio kotelio fragmentas, kurio L – 2,29. Adatos likę tik menkas gabalėlis, kurio L – 1,2. Bendras ylos ilgis – 3,9.

Moters kapas 50

1. Karolių vėriniai iš emalės, stiklo karolių ir žalvarinių žiedelių. A – didysis vėrinys: 1. Emalės karolis. Sutrupėjęs, buvęs puoštas įvairiaspalvių emalės juostelių raštu. Šonai buvo raudonos emalės, o centre sudaryta išilginių juostelių kompozicija, kurios spalvų seka tokia: geltonos spalvos juostelės kraštuose, toliau sekė baltos ir raudonos spalvos juostelės. Išlikusio karolio h – 0,79, kiaurymės Ø1,061,10, kiaurymės Ø0,46. Visas karolis iš baltos emalės. 3. Emalės karolis, labai gerai išlikęs: h – 1,13, Ø1,25, kiaurymės Ø0,30. Karolis puoštas įstrižomis banguotomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – raudonos spalvos, o tarp plačiųjų juostelių sudaryta spalvotų juostelių kompozicija, kurios centre juodos spalvos juostelė, o ją „apremina“ dvi kiek platesnės geltonos spalvos juostelės. 4. Emalės karolis, gerai išlikęs. H – 0,96, Ø1,1, kiaurymės Ø0,38. Karolio šonai iš raudonos emalės, centrinė išilginių juostelių kompozicija tokia: centre platoka geltonos spalvos juostelė, ją „apremina“ dvi juodos spalvos juostelės, o pastarąsias – dar dvi pilkos spalvos juostelės. 5. Emalės karolis, sutrupėjęs, išliko dvi suklijuotos dalys, kurios leidžia nustatyti matmenis ir raštą. H – 1,00, Ø1,14, kiaurymės Ø0,40. Karolio šonai iš raudonos spalvos emalės, centrinė išilginių juostelių kompozicija tokia: centre yra geltonos spalvos juostelė, ją „apremina“ dvi juodos spalvos juostelės, o pastarąsias – dar dvi geltonos spalvos juostelės. 6. Žiedas, žalvarinis. H – 0,33, pjūvyje stačiakampis, 0,21 storio. Ø1,03. Ornamentikos šiuo metu nematyti. 7. Emalės karolis, gerai išlikęs, h – 0,97, Ø1,15, kiaurymės Ø0,33. Karolis puoštas įstrižomis kiek banguotomis spalvotomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – raudonos spalvos. Tarp jų esančių juostelių kompozicija tokia – centre žalios spalvos siaura juostelė, o ją „apremina“ dvi platesnės geltonos spalvos juostelės. 8. Žiedas, žalvarinis. Pjūvyje pusapvalis, 0,73 pločio ir 0,15 storio, Ø0,96. Ornamentikos nematyti. 9. Emalės karolis, gerai išlikęs, h – 0,93, Ø1,12, kiaurymės Ø4,00. Puoštas taip pat, kaip Nr. 4 aprašytasis karolis. 10. Karolis, žalvarinis. H – 0,81, Ø1,10, kiaurymės Ø0,43. Ornamentikos nematyti. 11. Emalės karolis, vienu galu „įsilydęs“ į žiedą Nr. 12. Ø1,22, kiaurymės Ø0,48. Visas karolis iš raudonos emalės; tik centre užlietas ištęsto ovalo formos geltonos emalės plotelis. 12. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 11, kitame – karolis Nr. 13. Ø1,20, plotis – apie 0,42. Ornamentikos šiuo metu nematyti. 13. Emalės karolis, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 12, kitu – į žiedą Nr. 14. Karolio šonai, atrodo, raudonos emalės, centrinė išilginių juostelių kompozicija sudaryta taip: centre – raudonos spalvos emalės juostelė ir ją „apremina“ dvi geltonos spalvos juostelės. 14. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 13, kitame – ties žiedo anga lūžusio karolio Nr. 15 likučiai. Žiedo plotis – apie 0,55, Ø1,14. Ornamentuotas pakraščiuose dviem išilginiais grioveliais, kurių dėka centre išgaubta sfera. 15. Emalės karolis, sutrupėjęs, tačiau likučių pakanka, kad nustatytume matmenis

- ir puošybą: h – apie 0,94, Ø1,23. Puoštas, atrodo, taip pat, kaip ir Nr. 4, 9 aprašytieji karoliai. 16. Žiedas, žalvarinis, viename gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 15, kitame – karolis Nr. 17. Žiedo plotis – apie 0,46, Ø1,30. Ornamentikos nematyti. 17. Emalės karolis, sutrupėjęs, h – apie 0,90, kiaurymės Ø0,44. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 4, 9, 15 aprašytieji karoliai. 18. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale išlikęs karolio Nr. 19 fragmentas. Žiedo plotis – 0,64, Ø1,13, kiaurymės Ø0,57. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 14 aprašytasis žiedas. 19. Emalės karolis, likęs tik fragmentas. Atrodo, buvęs toks pat, kaip ir Nr. 4, 9, 15, 17 aprašytieji karoliai. 20. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale įsiliejęs aprašytojo karolio Nr. 19 likutis, kitame – karolis Nr. 21. Žiedo plotis – apie 0,55, Ø1,23. Ornamentikos nematyti. 21. Emalės karolis, gerai išlikęs, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį Nr. 20 žiedą, kitu – į žiedą Nr. 22. Karolio Ø1,22. Puoštas įstrižomis banguotomis spalvotomis juostelėmis, iš kurių plačiausios – raudonos spalvos. Tarp plačių emalės juostų sudaryta kompozicija, kurios centre – juodos spalvos juostelė, o ją „apremina“ dvi platesnės geltonos spalvos juostelės. 22. Žiedas, žalvarinis, viename gale įsiliejęs aprašytasis karolis Nr. 21, kitame – karolis Nr. 23. Žiedo plotis apie 0,46, Ø1,19. Ornamentikos nematyti. 23. Emalės karolis, gerai išlikęs, vienu galu „įsilydęs“ į žiedą nr. 22, kitu – į žiedą Nr. 24. Ø1,22. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 21 aprašytasis karolis. 24. Žiedas, žalvarinis, kitame jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 23, kitame – karolis nr. 25. Žiedo Ø apie 1,18. Ornamentikos nematyti. 25. Emalės karolis, gerai išlikęs, vienu galu įsilydęs į Nr. 24 aprašytąjį žiedą. Karolio Ø1,18, kiaurymės Ø0,40. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 21, 23 aprašytieji karoliai. 26. Žiedas, žalvarinis, viename gale „įsilydęs“ karolio Nr. 27 likučiai. Žiedo plotis – 0,59, Ø1,16, kiaurymės Ø0,90. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 14, 18 aprašytieji žiedai. 27. Emalės karolis, sutrupėjęs, vienas jo galas likęs aprašytame žiede Nr. 26, kitas – žiede Nr. 28. Buvęs taip pat, kaip ir Nr. 4, 9, 15, 19 aprašytieji karoliai. 28. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale likę Nr. 27 aprašytojo karolio likučiai, kitame – karolio Nr. 29 likučiai. Žiedo plotis – 0,56, Ø1,25. Ornamentikos nematyti. 29. Emalės karolis, visiškai sunykęs, likučiai matomi aprašytame žiede Nr. 28 ir žiede Nr. 30. 30. Žiedas, žalvarinis, viename gale karolio Nr. 29 likučiai, kitame – pusė karolio Nr. 31. Žiedo plotis – 0,55, Ø1,33. 31. Emalės karolis, likusi pusė, Ø1,22, kiaurymės Ø0,48. Puoštas, matyt, taip pat, kaip ir Nr. 4, 9, 15, 17, 27 aprašytieji karoliai. 32. Žiedas, žalvarinis, viename jo gale aprašytojo karolio Nr. 31 likučiai, kitame – karolio Nr. 33 galas. Žiedo plotis – apie 0,64, Ø1,21. 33. Emalės karolis, gerai išlikęs tarp žiedų Nr. 32 ir 34. Ø1,20. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 4, 9, 15, 17, 19, 27, 31 aprašytieji karoliai. 34. Žiedas žalvarinis, plotis – 0,36, Ø1,32. Ornamentikos nematyti.
2. B. Mažasis vėrinys: 1. Stikliniai, dvigubi, metalizuoti karoliai. Bendras L – 1,00, Ø0,59, kiaurymės Ø0,12. 2. Stiklinis, tamsiai mėlynas, dvigubos lėkštutės formos karolis. H – 0,58, Ø0,91, kiaurymės Ø0,27. 4. Stiklinis, metalizuotas karolis. L – 0,84, Ø0,63, kiaurymės Ø0,05. 5. Stiklinis, tamsiai mėlynas, dvigubos lėkštutės formos karolis. H – 0,55, Ø 0,94, kiaurymės Ø0,26. 6. Stiklinis, metalizuotas karolis. Išliko menkas fragmentas. 7. Emalės karolis. Visiškai sunykęs. 8. Žiedas, žalvarinis. Žiedo plotis 0,52, pjūvyje stačiakampis, 0,04 storio, Ø0,69. Puoštas pakraščiuose išilginiais grioveliais, sudarant iškilią sferą. 9. Emalės karolis, gerai išlikęs, vienu galu įsilydęs į žiedą Nr. 10. Ø1,12, kiaurymės Ø0,33. Visas karolis raudonos emalės. 10. Žiedas, žalvarinis. Plotis apie 0,48, Ø1,12. Viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 9, kitame – karolis Nr. 11. Emalės karolis, gerai išlikęs, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 10. Ø1,12, kiaurymės Ø0,33. Visas karolis raudonos emalės. 10. Žiedas, žalvarinis. Plotis apie 0,48, Ø1,12. Viename jo gale „įsilydęs“ aprašytasis karolis Nr. 9, kitame – karolis Nr. 11. Emalės karolis, gerai išlikęs, vienu galu „įsilydęs“ į aprašytąjį žiedą Nr. 10. Ø1,04, kiaurymės Ø0,38. Visas karolis raudonos emalės. 12. Stiklinis, metalizuotas karolis. Visiškai sunykęs. 13. Emalės karolis, gerai išlikęs. H – 0,77, Ø0,99, kiaurymės Ø0,38. Visas karolis raudonos emalės. 14. Stiklinis, metalizuotas karolis. H – 0,53, Ø0,56, kiaurymės Ø0,05. 15. Stiklinis, metalizuotas, dvigubas karolis. Bendras L – 1,03, Ø0,55, kiaurymės Ø0,15. 16. Stiklinis, metalizuotas. Visiškai sunykęs. 17. Stiklinis, metalizuotas karolis. Visiškai sunykęs.
3. Smeigtukas, žalvarinis, ritinis, 1-os grupės. H – 8,75, galvutės h – 1,53, pirmosios ritelės Ø1,09, storis – 0,33. Antrosios ritelės Ø 1,1, storis – 0,29. Liemens Ø tarp 1 ir 2 ritelės – 0,53, adatos ties ašele – 0,30. Į ašelę buvo įverta grandelė iš 11 grandelių ir 1 žiedelio. Jie padaryti iš pusapvalio pjūvio vielos, kurios plotis – 0,19, storis – 0,09. Galvutės 1 ritelės pakraščiai (briauna) puošta tinkliniu raštu, o antrosios ritelės briauna ties viduriu puošta išilginio griovelio.

Mergaitės kapas 51

1. Segė, žalvarinė, trikampė kojele su pakabučiais. Segės h – 3,66, įvijos L – 2,33, ji atvira. Segės nugarėlė padaryta iš stačiakampio pjūvio juostelės, kurios plotis ties ašele 0,25, storis – 0,33, kojelės plotis – 1,13, ties sandūra su nugarėle – 0,30, adatos Ø0,15. Segės nugarėlės centre, briaunoje išlieta ašelė, kurios Ø0,52. Į ją įvertas žiedelis, kurio Ø0,88×0,93, vielos Ø0,19. Šiuo žiedeliu prijungtas pasagėlės formos pakabutis, kurio plotis – 1,8, h – 2,28, storis – 0,10. Dešinėje jo kojelėje įvertas stačiakampio pjūvio žiedelis, kurio Ø0,92×0,96. Jis jungia pakabutį, kuris stačiakampio formos, 0,97×0,86. Segės kojelė ties sandūra puošta 3-mis skersiniais brūkšneliais, o stačiakampis pakabutis – išilginiais grioveliais, sukomponuotais vienas greta kito.
2. Apyrankė, žalvarinė, pusapvalio pjūvio. Padaryta iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios plotis – 0,80, storis – 0,2. Galai kiek siauresni – 0,58 pločio, užapvalinti. Visas apyrankės lankelis pakraščiuose puoštas griovelio, o galai –

skersiniais brūkšneliais. Apyrankės dydis – 4,1×3,99. Atrodo, ji padaryta iš suaugusio žmogaus apyrankės, sulenkus ir užkeitus galus.

3. Apyrankė, žalvarinė, pusapvalio pjūvio. Padaryta iš pusapvalio pjūvio juostelės, kurios plotis – 0,45, storis – 0,2. Dydis – 4,1×3,85. Galai siaurėjantys ir užapvalinti, 0,34 pločio. Be to, jie užkeisti. Apyrankė neornamentuota.
4. Apyrankė, žalvarinė, stačiakampio pjūvio. Padaryta iš stačiakampio pjūvio vielos, kurios plotis – 0,50, storis – 0,15. Galai smarkiai susiaurinti – 0,33 pločio. Dydis – 4,03×3,2. Ši apyrankė taip pat sulankstyta, užkeičiant galus. Puošta taip pat, kaip ir Nr. 32 aprašytoji apyrankė.
5. Pjautuvėlis, geležinis. L – 16,8, įkotės L – 3,75, plotis – 2,3. Nugarėlės storis – 0,39.

Suardytas kapas 52

1. Karolių vėrinys iš stiklo, emalės, žalvario karolių ir jungiančiųjų žiedelių. 1. Stiklinis, metalizuotas, dvigubas karolis. Bendras L – 1,5, Ø0,83, kiaurymės Ø0,13. 2. Karolis, žalvarinis. Pusapvalio pjūvio, kurio plotis – 0,66, storis – 0,26, Ø0,98. Neornamentuotas. 3. Emalės karolis, h – 1,02, Ø1,12, kiaurymės Ø0,37. Šonai iš raudonos emalės. Centre sudaryta spalvotų juostelių kompozicija: centre – geltona juostelė, kurią „aprėmina“ dvi juodos spalvos juostelės, o pastarąsias – dvi pilkos juostelės. 4. Žiedas, žalvarinis, plotis – 0,43, storis – 0,09, Ø1,3. Pakraščiai puošti išilginiais grioveliais, centre sudarant iškilią sferą. 5. Emalės karolis. H – 0,97, Ø1,15, kiaurymės Ø0,37. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 3 aprašytasis. 6. Žiedas, žalvarinis, pusapvalio pjūvio, 0,5×0,2, Ø1,29. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 4 aprašytasis. 7. Emalės karolis, sutrupėjęs, h – 1,09, Ø1,25, kiaurymės Ø0,34. Puoštas taip pat, kaip ir Nr. 3, 5 aprašytieji karoliai.
2. Keramika. Du gabaliukai, 6,3×4,6 ir 4,45×3,23 dydžio. Paviršius grublėtas, puoštas gnaibytiniu paviršiumi.

Atsitiktiniai radiniai

Plotas XVIII

Segė, labai profiliuota, žalvarinė, uždara įvija ir geležinė adata. H – 5,07, įvijos L – 4,55. Segės lankelis trikampio pjūvio, jo plotis ties įvija – 1,28, ties centriniu skydeliu – 1,15, ties kojele – 0,76. Segės įvija pakraščiuose puošta skersiniais grioveliais, lankelis ties įvija – giliais grioveliais, sudarančiais trijų žiedelių įvaizdį; lygiai taip pat aprėmintas ir centrinis skydelis. Kojelė ištaisai (iki bumbulo) puošta giliais grioveliais ir sudaro žemyn siaurėjančių, vienas prie kito prijungtų žiedelių įvaizdį (Mozūrų tipo). Segės adata neišlikusi.

Karoliai, įvairiaspalviai, emalio. Išlikę dviejų karolių, puoštų juostelėmis (raudona, geltona, juoda spalvos), fragmentai bei du žalvariniai karoliai (uždaro žiedo pavidalo), kurie turėjo atskirti emalio karolius Ø1,34.

Planų sąrašas

Kapinyno situacijos planas (1983, 1984, 1985, 1986, 1988 m. tirtųjų plotų padėtis), M 1:250.

Ploto XVIII planas, M 1:25.

Kapo 40 planas, M 1:10.

Kapo 41 planas, M 1:10.

Kapo 42 planas, M 1:10.

Kapo 43 planas, M 1:10.

Kapo 44 planas, M 1:10.

Kapo 45 planas, M 1:10.

Kapo 46 planas, M 1:10.

Kapo 47 planas, M 1:10.

Kapo 48 planas, M 1:10.

Kapo 49 planas, M 1:10.

Kapo 50 planas, M 1:10.

Kapo 51 planas, M 1:10.

Kapo 52 planas, M 1:10.

Nuorodos

1. Planus braižė VVPI istorijos-t. teisės spec. IV kurso studentas A. Žvirblis. Archeologinę praktiką atliko VVPI istorijos-pedagogikos fakulteto I kurso studentai.
2. Žr. J. Balčiūno ataskaitą LTSR MA Istorijos instituto Archeologijos skyriuje. – Inv. Nr. 1144.
3. Žr. E. Jovaiša. 1984 metų Dauglaukio k. (Tauragės raj.) plokštinio I–III a. kapinyno tyrinėjimų ataskaita. V., 1985. – Lietuvos TSR MA Istorijos instituto Archeologijos skyriaus archyvas. Inv. Nr. 1178.
4. Žr. E. Jovaiša. 1985 metų Dauglaukio k. (Tauragės raj.) plokštinio I–III a. kapinyno tyrinėjimų ataskaita. – V., 1986. – Lietuvos TSR MA Istorijos instituto Archeologijos skyriaus archyvas. – Inv. Nr. 1237.
5. Žr. E. Jovaiša. 1986 metų Dauglaukio k. (Tauragės raj.) plokštinio I–III a. kapinyno tyrinėjimų ataskaita. – V., 1988. – Lietuvos TSR MA Istorijos instituto Archeologijos skyriaus archyvas. – Inv. Nr. 1351.
6. Visi matavimai pateikti centimetrais.
7. Aprašomo karolio numeris atitinka vėrinio plano karolių numerį.